

[Handelsministeren.]

om sparekasser og forslag til lov om ændring af lov om visse spare- og udlånsvirksomheder.

Som det fremgår af bemærkningerne, er forslagene, der tilsigter at sætte de nævnte love i kraft for Grønland, identiske med lovforslag fremsat af handelsministeren den 30. november 1967. Disse forslag fik tilslutning fra alle sider under første behandling i folketinget den 12. december 1967, hvor de uden afstemning overgik til anden behandling, men de nåede ikke at blive gennemført inden tingets opløsning og genfremstattes derfor nu.

Jeg har i øvrigt ingen bemærkninger at føje til handelsministerens fremsættelsestale af 30. november 1967 gengivet i folketingets forhandlinger for 1967-68, 1. samling, sp. 1860, hvoraf fremgår, at Grønlands landsråd har anbefalet forslagene. Jeg tillader mig herved at indstille lovforslagene til vedtagelse af det høje folketing.

Jeg har endvidere den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om Danmarks Erhvervsfond.

Der er kun gået ca. 1³/₄ år siden gennemførelsen af loven af 8. juni 1966, hvorved beløbsrammen for eksportkreditrådets garantier og kautioner forhøjedes fra 3 milliarder kr. til 4 milliarder kr. Når jeg allerede nu vender tilbage til folketinget og foreslår en ændring af loven, skyldes det, at væksten i eksportkreditrådets forpligtelser i den forløbne tid har været så stor, at man må påregne, at beløbsrammen på 4 milliarder kr. vil være nået i løbet af forholdsvis kort tid. Jeg erindrer om den betænkning, som folketingsudvalget afgav den 29. marts 1965 i forbindelse med revisionen af eksportkreditordningen, Folketingstidende 1964-65, tillæg B sp. 477, og hvori det udtaltes, at en forhøjelse af garantisummen om nødvendigt må gennemføres med kort varsel. For at undgå, at eksportkreditrådet på grund af lovens maksimum skal blive nødt til at standse garantigivningen, inden folketinget træder sammen til efteråret, finder jeg det

nødvendigt allerede nu at foreslå lovens maksimum forhøjet fra 4 milliarder kr. til 5 milliarder kr. i overensstemmelse med en indstilling, jeg har modtaget fra eksportkreditrådet.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har der i finansåret 1966-67 og den forløbne del af finansåret 1967-68 været en betydelig stigning i eksportkreditrådets forpligtelser, særlig for så vidt angår kautioner for lån til eksportørerne, idet disse er steget med godt 38 pct. Dette hænger bl. a. sammen med, dels at skibsværfterne har haft en betydelig stigning i ordretilgangen, dels at Danmarks Skibskreditfond i 1965 ændrede sine lånebetingelser, således at lån til nybygninger på danske værfter for udenlandsk regning alene kan ydes mod kaution fra eksportkreditrådet, medens fondens muligheder for långivning på basis af sin garantikapital forbeholdes skibe, der skal registreres i Danmark. Disse forhold har bevirket, at de kautioner, eksportkreditrådet har stillet for lån til finansiering af værfternes udenlandske ordrer i den omhandlede periode, er steget med godt 28 pct.

Endvidere har der været en betydelig stigning i rådets kautioner for lån til eksportører af andre varer end skibe, idet rådets kautioner bortset fra skibe i periodens løb er steget med ca. 61 pct. Denne stigning hænger naturligvis sammen med stigningen i industrieksporten, men har formentlig også en vis forbindelse med, at kreditstramningen kan have gjort det nødvendigt for eksportørerne i højere grad at søge eksportkreditrådets bistand i forbindelse med finansiering af den stigende eksport.

Med en stigning i den faktiske maksimale forpligtelse siden 31. marts 1966 på 790 mill. kr. er forpligtelsen pr. 31. januar 1968 oppe på 3.586 mill. kr., således at der kun er 414 mill. kr. tilbage inden for lovens maksimum, et beløb, der vil kunne opbruges i løbet af kort tid, såfremt der måtte blive søgt garanti og kaution i forbindelse med nogle få store kontrakter. Jeg finder det derfor nødvendigt at foreslå den nævnte